

Obsahem bakalářské práce je lingvistická analýza textů Petra Nikla. Petr Nikl je všestranný umělec. Jeho hlavní činností je výtvarnictví, dále se věnuje loutkovému divadlu, zpívá se skupinou Lakomé Barky a píše literaturu pro děti. Cílem této práce bylo zjistit, jestli autor ve svých dílech respektuje dětský aspekt, zejména zda používá jen takových jazykových prostředků, které jsou vhodné pro dětského čtenáře. Po důkladné analýze všech Niklových knih (Pohádka o Rybitince (2001), O Rybabě a Mořské duši (2002), Lingvistické pohádky (2006), Záhádky (2007), Jěľňovití (2008) a Niklův Blázníček (2009) jsem došla k závěru, že autor respektuje jen některé prvky dětského aspektu. Syntaktická stavba jeho textů je nekomplikovaná, pro dětského čtenáře vhodná. Z lexikálního hlediska to ovšem tak jednoznačné není. Autor sice využívá jen jednoduchých metafor a přirovnání, používá téměř výhradně slova domácího původu a často užívá slov citově zabarvených, na druhou stranu se však v textech hojně objevují slova knižní a řídká, která většina dětí nemůže znát, a složité poetické neologismy. Na morfoloické rovině neshledávám pro děti žádné výrazné překážky. Na rovině fonologické se však objevit mohou, a to zejména pokud se dítě snaží některé texty číst nahlas. Texty totiž často obsahují téměř nevyslovitelné shluky hlásek.

Dalším závěrem, ke kterému jsem při zpracování této práce došla, je autorova fascinace výtvarným uměním. V jejím důsledku Nikl upřednostňuje uměleckou stránku textů. Některé texty vykazují rysy konkrétní poezie (vizuální nebo experimentální), popřípadě lettrismu. Takové texty se pak stávají těžko pochopitelné pro dětského čtenáře a je možné, že jim primárně ani nejsou určeny. Jejich cílem by mohlo být pouze zviditelnění výtvarné stránky textů a rozšíření autorova publika.